

Vandaag zijn we hier niet alleen samen voor onze jaarlijkse ledenvergadering maar ook om een zeer bijzondere mijlpaal te vieren. Het is ondertussen immers al 25 jaar dat jij voorzitter bent van onze schaakclub. Een kwart eeuw van toewijding en passie verdient zeker een speciaal moment van erkenning en dankbaarheid.

Jan, het is moeilijk om in woorden uit te drukken wat jij voor onze club hebt betekend de afgelopen 25 jaar. Sinds het allereerste begin in 1998, toen je de taak op je nam om onze club te leiden, heb je je hart en ziel in dit avontuur gestoken. Je visie, vastberadenheid, passie en onvermoeibare inzet hebben ons gebracht waar we vandaag zijn: een bloeiende schaakgemeenschap waarin spelers van alle niveaus zich thuis voelen.

Je gelooft sterk dat schaken meer is dan alleen een spel. Het heeft de kracht om mensen samen te brengen en een gevoel van gemeenschap te creëren. Het heeft het vermogen om mensen van verschillende achtergronden en leeftijden bij elkaar te brengen, waarbij ze hun gemeenschappelijke passie voor het spel delen.

Hier in Mortsel heeft onze club bijgedragen aan de bloei van het verenigingsleven. Mensen ontmoeten elkaar hier, van beginners tot ervaren spelers. Het spel geeft hen de mogelijkheid om te concurreren, van elkaar te leren en vriendschappen op te bouwen die verder gaan dan het schaakbord. Spelers kunnen zich hier ontspannen en ontsnappen aan de drukte van het dagelijks leven. Ik denk dat deze elementen voor jou belangrijker zijn, dan het harde schaakspel zelf.

Jan, je voorzitterschap is een bron van inspiratie voor ons allemaal. Ik spreek voor iedereen in het bestuur als ik zeg dat je altijd bereid bent om naar onze ideeën en suggesties te luisteren. Uiteraard verschillen de meningen soms, maar we kunnen er altijd een inhoudelijk debat over voeren, waarbij elkaars meningen worden gerespecteerd. Je hebt een omgeving gecreëerd waarin iedereen zich gewaardeerd voelt en waarin we elkaar kunnen aanmoedigen om het beste uit onszelf te halen.

Als we rondom ons kijken, dan zien we dat maar weinig schaakclubs (of geen!) er in slagen om zo'n stabiele koers als de onze te varen. We bestaan ondertussen 58 jaar en je bent pas de derde voorzitter na oprichter Marcel Adams (22 jaar voorzitter) en Carlo Doossche (11 jaar voorzitter). Je aanstelling als voorzitter in 1998 zorgde voor een cultuuromslag en modernisering van onze club. Het formele werd opzij geschoven, er werd korter op de bal gespeeld en de besluitvorming gebeurt sneller. Vergaderingen zoals vandaag verlopen sindsdien ook heel wat gemoedelijker, vlotter en vooral plezanter.

Dat wil natuurlijk niet zeggen dat in die 25 jaar geen ferme uitdagingen je pad kruisten. Ik herinner me de grote dip van onze club rond de eeuwwisseling toe voor lange tijd verbouwingen in dit lokaal plaatsvonden. We verkasten naar het Parkske hierover, en zaten er dikwijls met amper een handvol mensen te schaken. Toen we uiteindelijk terug in ons lokaal konden, bleven de mensen weg. We konden geen enkele IC-ploeg opstellen en er werden zelfs fusiegesprekken met Moretus Hoboken overwogen. Maar jij bleef er als een van de weinigen van overtuigd dat we op eigen benen er wel terug bovenop zouden geraken. En kijk, jaar na jaar groeiden we terug en zie waar we vandaag staan.

Negen jaar geleden sloeg het noodlot toe toen Werner, ik denk je beste vriend hier op de club, overleed. De kracht en schoonheid van je speech tijdens zijn begrafenis zal ik nooit vergeten. Een mooier eerbetoon had Werner niet kunnen wensen.

Jij was ook de eerste die n.a.v. ons 50-jarig bestaan op de proppen kwam met het ongelooflijk zotte idee om het Belgisch Kampioenschap van 2015 te organiseren, een klein projectje dat 9 dagen duurt en maanden voorbereiding vergt dat we er wel even zouden bijnemen. En kijk, met de hulp van ongelooflijk veel vrijwilligers werd het in Schelle het mooiste en tofste BK sinds jaren. En als de pers je dan ook nog eens op het toernooi kwam interviewen, zagen we je helemaal in je element. (In 2025 vieren we het 60-jarig bestaan, misschien kan zon' BK dan nog eens? Het zou mooi zijn moesten we dat deze keer in eigen stad kunnen doen.)

De meest recente uitdaging voor onze club kwam er toen Corona uitbrak: van de ene op de andere dag viel het verenigingsleven stil en konden we niet meer beschikken over ons lokaal. Terwijl vele clubs voor lange tijd hun activiteiten moesten opschorten, kozen wij voor de vlucht vooruit met een online alternatief. Je ondersteunde alle initiatieven die we toen met het bestuur namen. We speelden vele online clubtoernooien, hadden een drukbezochte algemene ledenvergadering en ontmoetten elkaar zelfs aan de virtuele toog. Het was uiteraard niet zoals we gewend waren, maar de club en haar leden bleven wel grotendeels actief.

Ondertussen bleef je bij de stad Mortsel maar aandringen op een oplossing voor het samenkomstverbod in dit lokaal, mét resultaat: Enkele maanden later bood de Stad Mortsel ons Hoeve Dieseghem aan om onze dinsdagavond door te brengen. Terwijl andere clubs nog steeds stillagen, konden wij in een grote zaal met veel ruimte, mondmaskers en plexischermen over de borden terug on-the-board beginnen schaken.

Ondertussen merkten we dat - dankzij Corona - veel mensen begonnen te schaken op hun smartphone en de serie 'The Queens Gambit' hoge toppen scheerde op Netflix.

Je liet ons experimenteren met nieuwe initiatieven zoals de online schaaklessen voor volwassenen, die de kiem waren voor de volwassenenlessen die we nu geven en een voorbeeld zijn voor andere clubs. Verschillende van die cursisten van toen zijn ondertussen overgeschakeld naar het fysieke schaken op dinsdagavond.

Naast het voorzitterschap ben je ook al jaren verantwoordelijk voor de externe toernooien. Elk jaar mag je dus de puzzel leggen om onze ploegen in de Interclub en Zilveren Toren-competitie samen te stellen. Je houdt hierbij niet alleen rekening met de meetbare data zoals elo, maar ook met de wensen van verschillende spelers. Je kent je Pappenheimers, weet perfect wie graag met wie samen speelt en houdt daar dan ook in de mate van het mogelijke rekening mee met de opstelling. Een puzzel die sowieso al niet eenvoudig te leggen is, wordt daardoor nog wat moeilijker, maar dat neem je er graag bij. Het mooie IC-resultaat van onze ploegen dit jaar zal je dan ongetwijfeld wel deugd doen.

Het valt misschien voor de meesten hier niet zo op, maar achter de schermen van deze club wordt veel gemailed, gewhatsappt en vergaderd, worden toernooien in elkaar gestoken, inventarissen gemaakt, jeugd begeleid, rekeningen en de ledenadministratie beheerd, en veel meer. Kortom, alles om onze club draaiende te houden en het boeiend te houden voor

ons allen. Daar kruipt tijd en energie in, maar geeft ook veel voldoening. En Jan, jij zorgt al 25 jaar dat al die zaken gestructureerd verlopen en dat er bvb tijdens bestuursvergaderingen niet te veel van de agenda wordt afgeweken. Dat maakt onze bestuursvergaderingen niet alleen leuk en gezellig, maar ook zeer efficiënt. Je zegt altijd dat het voorzitterschap je 100 elopunten kost. Ik weet niet of dat om te lachen is of niet, maar ach, dat is maar 4 puntjes per jaar. Er zijn er die sneller wegzakken.

Jan, 25 jaar is lang, hé. Toen je in 1998 het voorzitterschap overgedragen kreeg, werd het Internationaal Ruimte Station de ruimte in gelanceerd, won de film Titanic 11 Oscars, werd Google opgericht, ontsnapte Dutroux, was er een verhaal in de VS van Clinton en een sigaar en werd Karpov FIDE-wereldkampioen. Dat is letterlijk de vorige eeuw. 25 jaar is héél lang.

Vandaag willen we je bedanken voor alles wat je voor onze schaakclub al hebt gedaan. Bedankt, Jan, dat je al 25 jaar onze gids bent en hopelijk nog lang blijft. Op de stevige fundering die je voorgangers Marcel en Carlo hebben gelegd, bouwde je een sterke en bloeiende club die nog vele jaren zal voortleven en waarin vele schakers mooie tijden hebben beleefd, vandaag nog steeds beleven en in de toekomst nog lang verder zullen beleven.

Annick, ook jou willen we graag bedanken. Ik kan me inbeelden dat Jan soms meer met de club bezig is, dan je lief is, maar weet dat die tijd nuttig besteed is. En laten we vooral niet vergeten die ene keer dat je hem overtuigd hebt om niet te gaan helpen op ons jeugdtoernooi, remember? Want precies op diezelfde dag stond jullie trouwfeest gepland. Na heel wat getwijfel heeft Jan uiteindelijk gekozen voor zijn bruid, en dat was een wijs besluit. Zelfs schaken moet soms een stapje opzij zetten voor de liefde!

Jan, namens iedereen hier aanwezig wil ik je feliciteren met je zilveren jubileum. Je bent nu al een 12-tal keren met 100% van de stemmen herverkozen als leider van deze prachtige club, daar kan zelf een Erdogan, Poetin of Xi Jinping niet tegen op.

Uit sympathie hebben we je dit jaar zelfs het Clubkampioenschap én de Beker Adams laten winnen.

Namens de ganse club: Proficiat en bedankt, Jan!